ECLI:LV:RPPT:2021:0913.11095164718.2.S
Lieta Nr.11095164718
Arhīva Nr.K68-0143-21/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 13.septembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese Edīte Turkopule,
piedaloties prokurorei Ludmilai Turkovskai,
aizstāvei Līgai Cīrulei,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas.

Aprakstošā daļa

Pirmstiesas kriminālprocesā /pers. B/ celta apsūdzība par to, ka viņš realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu lielā apmērā, un realizēja narkotisko vielu lielā apmērā šādos apstākļos:

/pers. B/ laikā no 2018.gada 1.oktobra plkst.18.25 līdz plkst.20.09 mantkārīgu tieksmju dēļ telefoniski vienojās ar speciālā izmeklēšanas eksperimenta dalībnieku par narkotiskās vielas realizāciju, kā arī realizācijas laiku un vietu.

Tajā pašā dienā ap plkst.20.15 /pers. B/ pie veikala "/nosaukums/" /adrese/, satikās ar iepriekš norādīto narkotiskās vielas pircēju, iekāpa viņa vadītā automašīnā *Volvo XC90*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un saņēmis no narkotiskās vielas pircēja 1150 *euro*, palūdza aizvest viņu līdz /adrese/.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. B/ ap plkst.20.25 /adrese/, blakus mājai Nr.5, izkāpa no automašīnas un satikās ar otru personu, attiecībā pret kuru uzsākts cits kriminālprocess, un neatļauti iegādājās narkotisko vielu lielā apmērā – 147,416 g *kanabisa* (*marihuānas*), iepildītu trīs iepakojumos, kuru glabāja pie sevis līdz turpmākai realizācijai.

Pēc tam ap plkst.20.32 /pers. B/ atgriezās automašīnā *Volvo XC90*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pie narkotiskās vielas pircēja – speciālā izmeklēšanas eksperimenta dalībnieka – un, realizējot savu noziedzīgo nodomu, nodeva viņam trīs iepakojumus ar 147,416 g *kanabisa* (*marihuānas*).

Pēc narkotiskās vielas realizācijas, 2018.gada 1.oktobrī ap plkst.20.35, pie nama Nr./adrese/, /pers. B/ aizturēja policijas darbinieki.

Šādas /pers. B/ darbības kvalificētas kā Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausoties liecinieku liecības, apsūdzētā /pers. B/ liecības, pārbaudot visus prokurores iesniegtos pierādījumus, kas norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, atzīst, ka lietā ir taisāms attaisnojošs spriedums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktu.

Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa taisa notiesājošu spriedumu, ja iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījumā ir pierādīta. Minētā likuma 519.panta 2.punkts noteic, ka tiesa taisa attaisnojošu spriedumu, ja apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas 3.punktam, par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzīstamas tādas ziņas par faktiem, kuras iegūtas pieļaujot šajā likumā īpaši norādītos pārkāpumus, kas liedz konkrētā pierādījuma izmantošanu; savukārt atbilstoši otrās daļas 4.punktam par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzīstamas tādas ziņas par faktiem, kuras iegūtas, pārkāpjot kriminālprocesa pamatprincipus.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253 .[1] panta trešajā daļā, atzina, taču norādīja, ka marihuānu iegādājies priekš sava priekšnieka /pers. E/ pēc viņa vairākkārtējiem lūgumiem.

Apsūdzētais liecināja, ka 2018.gada jūlijā sācis strādāt T/C "/nosaukums 1/" apsardzē un /pers. E/ bija viņa priekšnieks. Ar /pers. E/ izveidojušās profesionālas un tajā pašā laikā draudzīgas attiecības. Ar /pers. E/ varēja runāt par visu un ar laiku attiecības palikušas arvien tuvākas, draudzīgas. Apsūdzētais norādīja, ka uzticējies /pers. E/, respektēja viņu un vienmēr pildīja visu ko viņš teicis, neapsvēra iespēju atteikt priekšniekam. Jutās pateicīgs par to, ka /pers. E/ pieņēmis viņu darbā no 17 gadu vecuma, kā arī pateicīgs par to, ka /pers. E/ atļāva palikt strādāt tad, kad /pers. B/ bija noteikts priekšraksts par sodu par noziedzīga nodarījuma – marihuānas glabāšanu mazā apmērā – izdarīšanu. 2013.gadā /pers. B/ Maximas trağēdijā gāja bojā tēvs un kopš tā laika bijušas problēmas ar noskaņojumu un motivāciju, vērsies pie profesionāļiem – psihiatra, psihologa. Marihuānu lietojis, lai novērstu domas. Par iepriekš izdarīto noziedzīgo nodarījumu saņēmis sodu, ko pilnībā izcietis un nekādas darbības ar narkotiskām vielām vairs nav veicis.

/pers. E/bija pazīstams ar /pers. B/ mammu, kas lūgusi /pers. E/ tā kā pieskatīt /pers. B/. Kopš aizturēšanas par iepriekšējo nodarījumu /pers. E/ vairakkārt lūdzis sagādāt narkotiskās vielas, kaut arī zinājis, ka /pers. B/ gaidāms sods. /pers. B/ nekad nejautāja, kādam nolūkam /pers. E/ nepieciešamas narkotiskās vielas. Vienu dienu /pers. E/ pajautāja 150 gramus, kas ir ļoti liels daudzums. /pers. B/ juties /pers. E/ parādā par to, ka viņš pieņēma viņu darbā, kā arī paturēja darbā, neskatoties uz to, ka viņam bija sodāmība. /pers. E/teicis, ka tas neko neietekmēs. /pers. B/ sazinājās ar /pers. G/ un noskaidroja, vai ir iespējams iegūt narkotiskās vielās tādā apjomā, kā nosauca /pers. E/. No sākuma /pers. G/ neatbildēja, bet vēlāk atbildēja, sakot, ka tādam daudzumam būs nepieciešams 1150 *euro*. Saņemto informāciju no /pers. G/ nodevis /pers. E/. /pers. E/ teicis, ka labāk to izdarīt pirmdien, tas ir, 2018.gada 1.oktobrī. Kad viss bijis sarunāts, /pers. E/ piezvanīja un jautāja, kur var satikties. Kad satikušies, /pers. B/ iekāpa /pers. E/ mašīnā. /pers. E/ pateica, ka viņam ir 1150 *euro* no bankomāta un teica, lai /pers. B/ vairākas reizes pārskaita un, ja gadījumā kaut kas paliek pāri, lai atdod atpakaļ. Aizbraukuši līdz vietai, kur iepriekš bija norunāts satikties ar /pers. G/. /pers. B/ izkāpa no mašīnas, satikās ar /pers. G/, kam

iedeva 1150 *euro*. /pers. G/ pateica, ka sanācis sagādāt mazāk nekā 150 gramus, tāpēc atdeva atpakaļ 20 *euro*, kurus /pers. B/ ielika kabatā. Tad steidzās atpakaļ uz mašīnu pie /pers. E/. /pers. E/ sāka braukt un /pers. B/jautāja, kur likt folija vīstokļus. /pers. E/ pateica, lai liek vīstokļus zem sēdekļa. /pers. E/ sācis runāt par darbu un neilgi pēc tam viņus aizturēja policija. /pers. B/ nepaspēja atdot /pers. E/ 20 *euro,* viņam nebija nolūks nopelnīt. /pers. B/ aizturēšanas brīdī neredzēja /pers. E/, neredzēja, kur palika viņa mašīna. Policijā liecības sniedzis šoka stāvoklī, jutās vainīgs un domāja, ka priekšniekam arī ir nepatikšanas. Norādīja, ka nebūtu iegādājies marihuānu, ja /pers. E/ katru trešo dienu nebūtu uzstājīgi prasījis. Pēc atbrīvošanas no īslaicīgās aizturēšanas izolatora /pers. E/ sazinājās un piedāvāja atgriezties darbā tā it kā nekas nebūtu noticis. /pers. B/ nezina un joprojām nesaprot, kāpēc /pers. E/ tā rīkojies. /pers. B/ aizgāja no darba apsardzē, turpina mācīties, apmeklē psihiatru. Šobrīd studē pilna laika klātienē budžeta grupā. Brīvajā laikā strādā, vasarā strādāja celtniecībā un noliktavā, brīvdienās pasniedz privātstundas. Pēc notikušā ir ļoti grūti uzticēties cilvēkiem, psihiskais stāvoklis ir pasliktinājies, ļoti nožēlo notikušo.

Krimināprocesa ietvaros ir veikta speciālā izmeklēšanas darbība – speciālais izmeklēšanas eksperiments, uz kā pamata ir balstīta apsūdzība un kas apsūdzības ieskatā kalpo par pamatu notiesājošam spriedumam.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa norādījusi, ka taisnīga procesa princips jāpiemēro jebkuras noziedzīgas darbības izmeklēšanā, ka Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta prasības ir ievērojamas visos krimināprocesos neatkarīgi no noziedzīgā nodarījuma smaguma, tomēr nekādā gadījumā nedrīkst sabiedrības interesēs attaisnot tādu datu izmantošanu, kuri iegūti policijas uzkūdīšanas rezultātā *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2008.gada 5.februāra spriedumu lietā „Ramanauskas v. Lithuania", pieteikums Nr.74420/01 un 2008.gada 21.februāra spriedumu lietā "Pyrgiotakis v. Greece", pieteikums Nr.15100/06).*

Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumos ietverto motīvu analīze ļauj izšķirt būtiskos kritērijus, pēc kuriem var konstatēt, vai, piemērojot speciālas izmeklēšanas darbības, nav pārkāptas Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā garantētās tiesības, tostarp tiesības uz taisnīgu tiesu.

Krimināprocesa pamatprincipu, to skaitā cilvēktiesību garantēšana un tiesību uz taisnīgu tiesu, nozīme un nepieciešamība šos principus ievērot akcentēta vairākos Augstākās tiesas nolēmumos, kuros analizētas Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas par operatīvās darbības pasākumos un speciālajās izmeklēšanas darbībās iegūto ziņu izmantošanu krimināprocesā (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2014.gada 12.februāra lēmumu lietā Nr.SKK-21/2014, 2014.gada 27.marta lēmumu lietā Nr.SKK-39/2014, 2015.gada 7.augusta lēmumu lietā Nr.SKK-303/15).*

Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir norādījusi, ka speciālo izmeklēšanas darbību var veikt tikai pret personu, par kuras noziedzīgo darbību jau ir informācija. Turklāt baumas vai līdzīga nepārbaudāma informācija nav atzīstama par pietiekamu *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1998.gada 9.jūnija spriedumu lietā "Teixeira de Castro v. Portugal", pieteikums Nr. 25829/94, 2008.gada 5.februāra spriedumu lietā "Ramanauskas v. Lithuania", pieteikums Nr.74420/01un 2008.gada 1.jūlija spriedumu lietā "Malininas v. Lithuania", pieteikums Nr.10071/04).* Eiropas Cilvēktiesību tiesa arī atzinusi, ka privātpersonas var pildīt amatpersonu uzdevumus, ja tās iepriekš ir vērsušās pie attiecīgajām amatpersonām un ziņojušas par saņemtajiem piedāvājumiem veikt noziedzīgas darbības *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2008.gada 1.jūlija spriedumu lietā "Malininas v. Lithuania, pieteikums Nr.10071/04 un 2003.gada 6.maija spriedumu lietā "Sequeira v. Portugal", pieteikums Nr.73557/01).* Savukārt amatpersonas nedrīkst darboties kā privātpersonas *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2008.gada 5.februāra spriedumu lietā "Ramanauskas v.Lithuania", pieteikums Nr.74420/01),* bet privātpersonu darbības var atzīt par uzkūdīšanu, ja šīs privātpersonas darbojas amatpersonu uzraudzībā un mudina izdarīt noziedzīgu nodarījumu personu, par kuras noziedzīgo darbību nav nekādu konkrētu datu *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2005.gada 15.decembra spriedumu lietā "Vanyan v. Russia", pieteikums Nr.53203/99).*

Eiropas Cilvēktiesību tiesa jau vairākkārt savos spriedumos uzsvērusi arī to, ka, izskatot lietu tiesā, valsts institūcijām nākas uzņemties pienākumu atspēkot aizstāvības argumentus par iespējamo uzkūdīšanu (ja vien šie argumenti nav galīgi nepārliecinoši) un šajā nolūkā pārbaudīt pierādījumus par apsūdzētā uzvedību pirms pret viņu sankcionēto speciālo darbību. Pārbaudot, vai apsūdzētais netika uzkūdīts izdarīt noziedzīgu darbību, ir svarīgi konstatēt: a) iemeslus, kuru dēļ tika nolemts veikt operāciju; b) cik lielā mērā ierēdņi piedalījušies noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un c) apsūdzētajam piemērotās uzkūdīšanas vai spiediena veidu *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2003.gada 22.jūlija spriedumu lietā "Edwards and Lewis v. the United Kingdom", pieteikums Nr.39647/98, 40461/98, 2008.gada 5.februāra spriedumu lietā "Ramanauskas v. Lithuania", pieteikums Nr.74420/01).* Konstatējot uzkūdīšanas faktu, visi šādā veidā iegūtie pierādījumi ir jāatzīst par nepieļaujamiem. Apsūdzētā atzīšanās nevar ietekmēt uzkūdīšanas faktu, jo šādā situācijā atzīšanās nav pierādījums, ar kuru varētu pamatot apsūdzētā vainu *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1998.gada 9.jūnija spriedumu lietā „Teixeira de Castro v. Portugal, pieteikums Nr.25829/94, 2006.gada 26.oktobra spriedumu lietā „Khudobin v. Russia", pieteikums Nr.59696/00, 2008.gada 5.februāra spriedumu lietā „Ramanauskas v. Lithuania, pieteikums Nr.74420/01, un 2008.gada 21.februāra spriedumu lietā „Pyrgiotakis v. Greece, pieteikums Nr.15100/06).*

Tiesa konstatē, ka pierādījumi, kurus prokurore norādījusi lēmumā pa krimināllietas nodošanu tiesai, kā tādus, kas pierāda /pers. B/ vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, iegūti policijas veikta speciālā izmeklēšanas eksperimenta, kas veikts neatliekamības kārtībā, rezultātā.

Krimināprocesa likuma 212.panta pirmā daļa noteic, ka speciālās izmeklēšanas darbības veic, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša lēmumu, izņemot šajā nodaļā paredzētos gadījumus, savukārt šā panta ceturtā daļa noteic, ka neatliekamos gadījumos procesa virzītājs var uzsākt speciālās izmeklēšanas darbības, saņemot prokurora piekrišanu un ne vēlāk kā nākamajā darba dienā – izmeklēšanas tiesneša lēmumu.

Krimināprocesa likuma 214.panta pirmā daļa noteic, ka gadījumā, ja procesa virzītājs nav ievērojis šajā nodaļā noteikto atļaujas saņemšanas kārtību, speciālās izmeklēšanas darbības rezultātā iegūtie pierādījumi nav izmantojami pierādīšanas procesā.

Tā kā saskaņā ar Krimināprocesa likuma 225.panta pirmo daļu speciālo izmeklēšanas eksperimentu veic, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša lēmumu, minētā speciālā izmeklēšanas darbība ir pakļauta tiesas priekškontrolei. Minētā izmeklēšanas darbība ir pakļauta arī tiesas pēckontrolei. Tas nozīmē, ka pierādījumu galīgo novērtējumu – proti, to attiecināmības, pieļaujamības, ticamības un pietiekamības novērtēšanu veic tiesa, kas iztiesā krimināllietu pēc būtības.

Speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas tiesiskie nosacījumi ietverti Krimināprocesa likuma 225.pantā, kurā noteikts, ka speciālo izmeklēšanas eksperimentu veic, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša lēmumu, ja ir pamats uzskatīt, ka persona jau agrāk izdarījusi noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt vai ir uzsākusi tādas pašas noziedzīgas darbības; konkrēto noziedzīgo nodarījumu var pārtraukt uzsāktā krimināprocesa ietvaros; eksperimenta rezultātā var iegūt ziņas par pierādāmajos apstākļos ietilpstošajiem faktiem, un ja bez šā eksperimenta nepieciešamo ziņu iegūšana ir neiespējama vai apgrūtināta. Speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros eksperimenta veicēji rada personas ikdienas darbībai raksturīgu situāciju vai apstākļus, kas veicina noziedzīga nodoma atklāšanos, un fiksē personas rīcību šajos apstākļos. Personas rīcību aizliegts provocēt, kā arī ietekmēt ar vardarbību, draudiem, šantāžu vai izmantot tās bezpalīdzības stāvokli.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzīmējusi, ka gadījumos, kad tiek apstrīdēta pierādījumu ticamība ļoti būtiski ir nodrošināt taisnīgu procedūru, kurā var izvērtēt šādu pierādījumu pieļaujamību (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2009.gada 10.marta spriedumu lietā „Bykov v. Russia", pieteikums Nr.4378/02*). Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesa uzsvērusi, ka gadījumos, kad apsūdzētā apgalvojumi nav absolūti neticami, apsūdzībai ir pienākums pierādīt, ka kūdīšana nav notikusi (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2006.gada 26.oktobra spriedumu lietā „Khudobin v. Russia", pieteikums Nr.59696/00).*

Tiesa konstatē, ka fakts, ka apsūdzētais veicis viņam inkriminētās darbības pēc liecinieka /pers. E/ pieprasījuma un /pers. E/ darbības ir atzīstamas par uzkūdīšanu, ir pierādīts ar ziņām par faktiem, ko savās liecībās sniedzis /pers. E/ un apsūdzētais, kā arī ar citām kriminālprocesā esošajām ziņām. Savukārt no apsūdzības puses tiesas ieskatā netika iesniegti nekādi pierādījumi tam, kas atspēkotu apsūdzētā apgalvojumu par to, ka viņš ticis uzkūdīts veikt viņam inkriminētās darbības.

Kriminālprocess uzsākts 2018.gada 1.oktobrī pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas, pamatojoties uz sniegtajām ziņām – 2018.gada 1.oktobra iesniegumu par iespējamo narkotisko/psihotropo vielu neatļautu realizēšanu Rīgā, /adrese/ (*1.sējuma 1.lapa*).

No 2018.gada 1.oktobra iesnieguma protokolā fiksētajām ziņām par faktiem, ko tiesas sēdē apstiprināja liecinieks /pers. E/, izriet, ka /pers. E/ vērsies policijā ar iesniegumu sakarā ar to, ka viņam zināms par /pers. B/ darbībām, tas ir, ka /pers. B/ nodarbojas ar narkotisko vielu tirdzniecību un realizēšanu nepazīstamām personām T/C "/nosaukums 1/" /adrese/, kā arī pie savas dzīvesvietas /adrese/. /pers. E/ piekrita piedalīties speciālās izmeklēšanas darbībās (*1.sējuma 3.lapa*). Nopratināts liecinieka statusā 2018.gada 1.oktobrī /pers. E/ liecināja, ka pazīst /pers. B/, jo /pers. B/ strādā pie viņa T/C "/nosaukums 1/" par dežurantu. 2018.gada 26.septembrī pie /pers. B/ dzīvesvietas redzēja /pers. B/ ar vēl vienu jaunu puisi. /pers. B/ puisim iedevis folija iepakojumu, kur pēc /pers. E/ domām atradušās narkotiskas vielas, pretim saņemot naudu. Tādas pašas darbības /pers. E/ redzēja 2018.gada augustā T/C "/nosaukums 1/" telpās. /pers. E/ sniedza ziņas, ka /pers. B/ nodarbojas ar narkotisko vielu realizēšanu, sazinās ar saviem klientiem caur mobilo aplikāciju. Piekrita piedalīties speciālā izmeklēšanas darbībā – speciālā izmeklēšanas eksperimentā (*1.sējuma 3.–5.lapa*). Pēc uzrādītajām fotogrāfijām /pers. E/ atpazina /pers. B/ kā personu, par kuru sniedza liecības (*1.sējuma 6.lapa*).

Tiesas sēdē /pers. E/ liecināja, ka /pers. B/ ir viņa bijušais darbinieks firmā "/nosaukums 2/", abiem bijušas priekšnieka un padotā attiecības, pazinis /pers. B/ mammu un vecmammu, zinājis par /pers. B/ iepriekšējo aizturēšanu 2018.gada septembrī. Par apstākļiem, kāpēc vērsies policijā, liecināja, ka labprātīgi uzrakstījis iesniegumu policijai un rīcības motīvs bijis tas, ka /pers. E/ uzskatīja, ka /pers. B/ nav izmantojis otrreiz doto uzticību pēc iepriekš noteiktā prokurora priekšraksta par sodu, kur tika noteikts nosacīts sods. /pers. E/ ieskatā /pers. B/ neko nenožēloja un neslēpjot turpināja veikt nelikumīgas darbības ar narkotiskām vielām, par ko pats bravurīgi stāstījis. Bija dzirdējis arī ziņas no kolēģiem un no paša /pers. B/. Par dzirdēto informēja /pers. B/ māti, bet viņa teikusi, ka viss kārtībā. Izjūtot savu pilsonisko pienākumu, nolēmis rīkoties, lai pārtrauktu /pers. B/ darbības, jo tāda /pers. B/ rīcība viņam nebija pieņemama. Labprātīgi devies uz policiju un uzrakstīja iesniegumu. Pēc kā policija iesaistīja viņu izmeklēšanas eksperimentā – iedeva aploksnē iezīmētu naudu, tehniskos līdzekļus – audio, kas darbojās neatkarīgi no viņa, vien zinājis ka notiek noklausīšanās. Pirms eksperimenta veikšanas, caur mobilo aplikāciju sazinājies ar /pers. B/, sarunājis tikšanās vietu un laiku. Sākumā uzrakstīja iesniegumu, pēc tam vēl vairākkārt kontaktējās ar /pers. B/, lai precizētu summu un vietu.

Pirmstiesas kriminālprocesā liecinieks /pers. E/ liecināja, ka 2018.gada 1.oktobrī no sava telefona uzsācis saraksti ar /pers. B/ par to, cik maksāšot 150 g marihuānas un saņēmis atbildi, ka 1150 *euro*. Sarunājuši, ka /pers. E/ aizbrauks līdz /pers. B/ un aizvedīs uz vietu, kur /pers. B/ iegādāsies 150 g marihuānas. /pers. E/ ar savu automašīnu aizbrauca līdz /pers. B/, tālāk abi braukuši, /pers. B/ rādījis ceļu, pārskaitījis /pers. E/ iedoto naudu 1150 *euro*. Apstājušies /adrese/ privātmāju sektorā netālu no /adrese/. /pers. B/ izkāpa no automašīnas, satikās ar diviem jauniešiem, tad iekāpa atpakaļ mašīnā un iedeva /pers. E/ trīs iepakojumus ar zaļganbrūnu augu valsts izcelsmes vielu. /pers. E/ tālāk brauca uz iepriekš norunāto vietu /adrese/, kur pēc neilga brīža viņus aizturēja policijas darbinieki. Policijas darbiniekiem labprātīgi atdeva trīs iepakojumus ar zaļganbrūnu augu valsts izcelsmes vielu (*1.sējuma 31.-32.lapa*).

Apsūdzētais tiesas sēdē liecināja, ka /pers. E/ interesējies par iespēju iegādāties narkotiskā vielas jau dažas dienas pirms 2018.gada 1.oktobra. Arī 2018.gada 2.oktobrī uzreiz pēc aizturēšanas, sniedzot liecības aizturētā statusā, /pers. B/ norādīja, ka viņa priekšnieks /pers. E/ 2018.gada 30.oktobrī paprasījis viņam sagādāt 150 g marihuānas (*1.sējuma 48.lapa*). Pirmstiesas kriminālprocesā, būdams nopratināts aizdomās turētā statusā, /pers. B/ savas liecības attiecībā par to, ka /pers. E/ pieprasījis sagādāt narkotikās vielas, nemainīja (*1.sējuma 56., 169.lapa*). /pers. E/ tiesas sēdē šādu faktu nenoliedza, taču norādīja, ka nebija prasījis konkrēti priekš viņa iegādāties un nebija devis naudu, taču interesējies par iespēju iegādāties narkotiskās vielas. No apsūdzētā liecībām izriet, ka /pers. E/ ierosināja, lai darījums notiktu tieši pirmdien – 2018.gada 1.oktobrī un ka /pers. E/ nosaucis 150 g kā nepieciešamo apmēru. /pers. E/ tiesas sēdē norādīja, ka bija prasījis /pers. B/, cik daudz marihuānas viņš varot sagādāt un 2018.gada 1.oktobrī pats paprasījis tieši 150 g, taču nevarēja atbildēt, kāpēc prasījis tieši šādu apmēru.

Analizējot apsūdzētā un liecinieka /pers. E/ sniegtās ziņas par faktiem, tiesa gūst pārliecību, ka /pers. E/ir bijis iniciators marihuānas iegādei un viņa darbības atzīstamas par kūdīšanu, jo /pers. B/ rīkojies pēc /pers. E/ iniciatīvas, uzticoties /pers. E/, savukārt /pers. E/ darbības notikušas policistu uzraudzībā.

Tiesas sēdē, sniedzot atbildes uz jautājumiem, /pers. E/ norādīja, ka pierādījumu tam, ka /pers. B/ laikā no iepriekšējās sodāmības līdz 2018.gada 1.oktobrim nodarbojies ar narkotisko vielu realizāciju, viņam nav, tikai paša /pers. B/ sacītais un no citiem kolēģiem dzirdētais. Norādīja, ka fakts, ka iepakojumos, ar kuriem /pers. B/ apmainījies ar citiem jauniešiem, ir narkotiskās vielas, ir viņa pieņēmums.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas izmeklēšanas tiesneses S.Grozas 2018.gada 2.oktobra lēmumu atzīts par tiesisku un pamatotu veikt speciālo izmeklēšanas darbību – speciālo izmeklēšanas eksperimentu pret /pers. B/ neatliekamības kārtībā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras prokurora Ē.Bogdanova 2018.gada 1.oktobra piekrišanu, lai pārtrauktu iespējamu noziedzīgu nodarījumu (*1.sējuma 10.–11.lapa*).

Tiesa atzīst, ka, atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumos sniegtajām atziņām, ir veicama minētās izmeklēšanas darbības pēckontrole.

No ierosinājuma par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu neatliekamības kārtībā norādītajām ziņām secināms, ka /pers. E/ sniedzis ziņas par to, ka /pers. B/ nodarbojas ar neatļautu narkotisko/psihotropo vielu realizāciju; no uzrādītajām fotogrāfijām atpazinis /pers. B/. Nolemts dot /pers. E/ uzdevumu – sazināties ar /pers. B/, paprasīt 150 g marihuānas, veikt samaksu par marihuānu 1150 *euro* apmērā. Norādīts, ka iegūta informācija par to, ka speciālā izmeklēšanas eksperimentam realizācijai labvēlīgi apstākļi iestāsies no 2018.gada 1.oktobra līdz 2.oktobrim. Norādīts, ka speciālais izmeklēšanas eksperiments veicams neatliekamības kārtībā sakarā ar to, ka vilcinoties veikt attiecīgo izmeklēšanas darbību, pastāv risks, ka /pers. B/ uzzinās par eksperimentā iesaistītās personas sadarbību ar policijas darbiniekiem, kā rezultātā pārtrauks kontaktu ar /pers. E/, vienlaikus turpinot veikt savas noziedzīgās darbības ar citām personām, kā arī tas nepieciešams kriminālprocesā pierādāmo apstākļu noskaidrošanā, kā arī /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu var pārtraukt, veicot speciālo izmeklēšanas eksperimentu uzsāktā kriminālprocesa ietvaros. Norādīts, ka ir iestājušies labvēlīgi apstākļi un novilcināšana nav pieļaujama. Veikt norādītās speciālās izmeklēšanas darbības neatliekamības kārtībā savu piekrišanu 2018.gada 1.oktobrī plkst.18.20 devis Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras prokurors Ē.Bogdanovs (*1.sējuma 7.lapa*).

Tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi nedz tam, ka, atbilstoši Kriminālprocesa likumā noteiktajam, bija pamats dot piekrišanu veikt speciālo izmeklēšanas eksperimentu neatliekamības kārtībā, nedz tam, ka vispār bija pamats veikt speciālo izmeklēšanas eksperimentu, līdz ar to, tiesa atzīst, ka speciālais izmeklēšanas eksperiments neatliekamības kārtībā veikts prettiesiski un tā rezultātā iegūtie pierādījumi atzīstami par nepieļaujamiem.

Tiesa konstatē, ka, bez /pers. E/ sniegtajām ziņām, kuras nebija pārbaudītas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un /pers. E/paša iniciatīvas iegādāties no /pers. B/ marihuānu konkrētā apmērā, kriminālprocesā nebija iegūtas ziņas par faktiem, kas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 225.pantā noteiktajam, dotu pamatu uzskatīt, ka /pers. B/ agrāk ir izdarījis noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt vai ir uzsācis tādas pašas noziedzīgas darbības un konkrēto noziedzīgu nodarījumu var pārtraukt uzsāktā kriminālprocesa ietvaros; vai tikai eksperimenta rezultātā var iegūt ziņas par pierādāmajos

apstākļos ietilpstošajiem faktiem, un ja bez šīs darbības nepieciešamo ziņu iegūšana ir neiespējama vai apgrūtināta.

Tiesa neatrod arī Kriminālprocesa likuma 225.panta nosacījumiem atbilstošu pamatojumu izmeklēšanas tiesneses lēmumā.

Tiesa nepiekrīt izmeklēšanas tiesneses lēmumā norādītajam, ka speciālā izmeklēšanas darbības veikšana ar prokurora piekrišanu ir bijusi tiesiska un pamatota un vērsta uz kriminālprocesa mērķa sasniegšanu, proti, lai pārtrauktu iespējamu noziedzīgu nodarījumu –iespējamu apreibinošu vielu nelikumīgu apriti un lai iegūtu ziņas par pierādāmajos apstākļos ietilpstošiem faktiem. Kā jau norādīts šajā spriedumā, tiesa /pers. E/darbības gan pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta, gan speciālā izmeklēšanas eksperimenta gaitā atzīst par kūdīšanu, bez kurām /pers. B/ nebūtu veicis apsūdzībā minētās darbības. Lietā nav iegūtas apstiprinošas ziņas par to, ka /pers. B/ pirms speciālā izmeklēšanas eksperimenta būtu nodarbojies ar narkotisko vielu realizēšanu citām personām.

Tiesas izmeklēšanā tika noskaidrots, ka /pers. B/ 2018.gada 19.septembrī sodīts ar prokurora priekšrakstu par sodu par neatļautu narkotisko vielu iegādāšanos un glabāšanu bez realizācijas nolūka 2018.gada 3.septembrī (*2.sējuma 17.-20.lapa*). Tiesa atzīst, ka minētais fakts nevar tikt vērtēts kā ziņas par agrāk izdarītu noziedzīgu nodarījumu, jo persona par to ir saukta pie atbildības un saņēmusi sodu.

Lietā atrodas Valsts policijas /struktūrvienības nosaukums/ /amats/ Valsts amatpersona 2018.gada 1.oktobra un 2018.gada 12.novembra ziņojumi, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131., 449.pantam un 501.panta 2.punktam pārbaudīti tiesas sēdē (*1.sējuma 38., 30.lapa*). Tiesas sēdē liecinieks /valsts amatpersona/ sniedza ziņas par to, ka pret /pers. B/ 2018.gada 1.oktobrī veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments, izņemta marihuāna. Eksperimentā piedalījās /pers. E/, kas satikās ar /pers. B/. Liecinieks piedalījās eksperimenta sākuma procesā. Paskaidroja, ka ziņojumā rakstījis par /pers. G/. /pers. B/ ieguva aizliegtās vielas no /pers. G/ un nodeva tās tālāk eksperimenta veicējam. Eksperimenta veicējs gaidīja /pers. B/, kad viņš iegādājās no citas personas un atdeva vielas eksperimenta veicējam. Norādīja, ka tika iezīmēti 1150 *euro*, par kuriem runa ir 2018.gada 12.novembra ziņojumā, jo policija uzskatīja, ka priekš eksperimenta ir nepieciešama šāda nauda summa. Nauda tika atgriezt Kriminālpolicijas pārvaldē, bet to nedarīja viņš. Iztaujāts par eksperimenta gaitu, nevarēja sniegt pārliecinošas un ticamas ziņas, atbildot uz procesa dalībnieku jautājumiem, galvenokārt norādīja, ka neatceras un ka ziņojumu rakstījis uz citu kolēģu sniegto informāciju, līdz ar ko tiesa atzīst, ka liecinieka /valsts amatpersona/ sniegtās ziņas par faktiem nav ticamas un nav izmantojamas /pers. B/ vainas pierādīšanā.

Liecinieks/valsts amatpersona 2/ pirmstiesas kriminālprocesā sniedza ziņas par to, ka 2018.gada 1.oktobrī viņš kā Valsts policijas /struktūrvienības nosaukums/ /amats/ piedalījās speciālā izmeklēšanas eksperimentā. Eksperimentā piedalījās /pers. E/, kurš esot policijas iecirknī, no sava mobilā telefona, izmantojot mobilo lietotni "Telegraf", uzsāka saraksti ar /pers. B/, izsakot vēlmi iegādāties 150 g marihuānas un sarunāja tikšanos (*1.sējuma 171.lapa*). Tiesas sēdē liecinieks apstiprināja savas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības. Atbildot uz procesa dalībnieku uzdotajiem jautājumiem norādīja, ka neatceras eksperimenta detaļas, līdz ar ko nekādu jaunu informāciju sniegt nevarēja.

Liecinieks/valsts amatpersona 3// pirmstiesas kriminālprocesā sniedza ziņas par to, ka 2018.gada 1.oktobrī viņš kā Valsts policijas /struktūrvienības nosaukums/ /amats/ piedalījās speciālā izmeklēšanas eksperimentā. Eksperimentā piedalījās /pers. E/, kurš esot policijas iecirknī, no sava mobilā telefona, izmantojot mobilo lietotni "Telegraf", uzsāka saraksti ar /pers. B/, izsakot vēlmi iegādāties 150 g marihuānas un sarunāja tikšanos. Pēc /pers. E/ signāla, ka eksperiments izdevies, kopā ar kolēģi /valsts amatpersona 2/ veica /pers. B/ aizturēšanu (*1.sējuma 172.lapa*). Tiesas sēdē liecinieks apstiprināja savas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības un norādīja, ka ir personīgi pazīstams ar /pers. E/, /pers. E/ ieradies iecirknī kā godīgs pilsonis, lai ziņotu par /pers. B/ nelikumībām. Atbildot uz procesa dalībnieku uzdotajiem jautājumiem norādīja, ka bija informācija, ka /pers. B/ varēs realizēt narkotiskās vielas lielā apmērā, taču nenorādīja ziņu avotu. Uz jautājumiem galvenokārt atbildēja ar "nezinu", "neatceros", līdz ar ko nekādu jaunu informāciju sniegt nevarēja.

Tiesa atzīst, ka ar liecinieka /valsts amatpersona 2/ un /valsts amatpersona 3// sniegtajām ziņām papildus apstiprinās fakts par /pers. E/ veiktajām darbībām attiecībā pret /pers. B/, proti, ka /pers. B/ iesaistīšanās narkotiskās vielas sagādāšanā un realizēšanā ir saistīta ar /pers. E/ un policijas darbinieku sākotnējo, pret /pers. B/ vērsto iniciatīvu. /pers. E/ rīkojās pēc policistu norādījuma un to uzraudzībā speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros, tādējādi /pers. E/ un policistu darbības atzīstamas par provokāciju un pierādījumi, kas iegūti speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros, atzīstami par nepieļaujamiem un pierādīšanā neizmantojamiem.

Tiesa, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta otrajai daļai, atzīst par nepieļaujamiem un pierādīšanā neizmantojamiem prokurores lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītos pierādījumus, kas iegūti nelikumīgi veiktā speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros un tā rezultātā:

- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 1.oktobra speciālā izmeklēšanas eksperimenta pārskatā (*1.sējuma 26.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 1.oktobra ekspertu izziņā par naudas zīmju apstrādi ar speciālu ķīmisku vielu maisījumu un 2018.gada 18.oktobra ekspertu izziņā par naudas zīmju attīrīšanu (*1.sējuma 17., 29.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 1.oktobra apskates protokolā par naudas zīmju, kas paredzētas speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanai, apskati (*1.sējuma 18.-23.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 1.oktobra pieņemšanas – nodošanas aktā par naudas nodošanu /pers. E/ (*1.sējuma 24.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 1.oktobra lēmumā par izņemšanas izdarīšanu un 2018.gada 1.oktobra izņemšanas protokolā par augu valsts izcelsmes vielas izņemšanu no /pers. E/ (*1.sējuma 33., 34.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 1.oktobra /pers. B/ aizturēšanas protokolā un /pers. B/ personas kratīšanas protokolā (*1.sējuma 45., 47.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 13.decembra ekspertu atzinumā par /pers. B/ izņemto augu valsts izcelsmes vielu (*1.sējuma 58.-59.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 10.decembra ekspertu atzinumā par nomazgājumiem no /pers. B/ rokām (*1.sējuma 68.-70.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 2.oktobra apskates protokolā, kur apskatīta nauda, kas izņemta, veicot /pers. B/ kratīšanu (*1.sējuma 65.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 1.oktobra /pers. G/ aizturēšanas protokolā un /pers. G/ personas kratīšanas protokolā (*1.sējuma 126., 128.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 11.decembra un 2018.gada 12.decembra ekspertu atzinumos par no /pers. G/ izņemtajiem elektroniskajiem svariem un augu valsts izcelsmes vielu (*1.sējuma 148.-149., 146.-147.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 2.oktobra apskates protokolā, kur apskatīta nauda, kas izņemta, veicot /pers. G/ kratīšanu (*1.sējuma 152.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 16.novembra ekspertu atzinumā par nomazgājumiem no /pers. G/ rokām (*1.sējuma 155.-157.lapa*);
- ziņas par faktiem, kas fiksētas 2018.gada 30.septembra CD-R diska apskates protokolā (*1.sējuma 160.lapa).*

Tiesa atzīst, ka prokurores lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītais pierādījums –2018.gada 1.oktobra lēmums par kratīšanas izdarīšanu /pers. B/ dzīvesvietā – nesatur ziņas par faktiem, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, jo lēmumā norādītā procesuālā darbība netika veikta (*1.sējuma 14.lapa*).

Prokurores lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītais pierādījums – 2018.gada 1.oktobra protokols par uzrādīšanu atpazīšanai, kur

/pers. B/ atpazina /pers. G/ (*1.sējuma 50.lapa*) – nesatur ziņas par faktiem, kas pierādītu /pers. B/ vainu viņam inkriminētajās darbībās, jo no /pers. B/ tiesā sniegtajām liecībām izriet, ka viņš pazīst /pers. G/ kā personu, no kuras agrāk bija iegādājies marihuānu personīgajām vajadzībām.

Tiesa atzīst, ka prokurores lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītais pierādījums – 2019.gada 11.oktobra /amats/ /Valsts amatpersona 4/ ziņojums (*1.sējuma 123.lapa*) – nav izmantojams pierādīšanā, jo tiesas izmeklēšanā tas netika pārbaudīts Kriminālprocesa likuma 131., 449.pantā noteiktajā kārtībā.

Tiesa atzīst, ka prokurores lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītais pierādījums – 2018.gada 10.oktobra apskates protokola kopija, par mobilā telefona "Samsung" apskati (*1.sējuma 142.lapa*) – nesatur ziņas par faktiem, kas būtu attiecināmas uz konkrēto kriminālprocesu, līdz ar to nav izmantojams pierādīšanā.

Tiesas izmeklēšanā tika pārbaudīts prokurores norādītais pierādījums – SIA "/nosaukums/" sniegtās ziņas par ienākušajiem, izejošiem zvaniem – un iegūtas ziņas par to, ka /pers. B/ sazvanījies ar /pers. G/ 2018.gada 29.septembrī un 2018.gada 1.oktobrī, kā arī 2018.gada 1.oktobrī sazvanījies ar /pers. E/ (*1.sējuma 106.-121.lapa*). Minētās ziņas par faktiem pašas par sevi nepierāda /pers. B/ vainu viņam inkriminētajās darbībās. Savukārt aizstāve norādīja un apsūdzētais sniedza liecību par to, ka minētais apliecina faktu, ka saziņa ar /pers. G/ notikusi pirms 2018.gada 1.oktobra tieši tāpēc, ka pēc /pers. E/ pieprasījuma bija nepieciešams noskaidrot, vai /pers. G/ būs iespējams sagādāt/pers. E/ pieprasīto narkotisko vielu daudzumu.

Tiesas izmeklēšanā prokurore kā /pers. B/ vainīgumu apstiprinošu pierādījumu iesniedza Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020.gada 23.jūlija spriedumu, ar kuru /pers. G/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā par neatļautu narkotisko vielu iegādāšanos, glabāšanu un realizēšanu lielā apmērā 2018.gada 1.oktobrī (*2.sējuma 43-45.lapa*), kā arī pieteica lūgumu nopratināt kā liecinieku /pers. G/.

Tiesas sēdē, atbildot uz procesa dalībnieku uzdotajiem jautājumiem, /pers. G/ apstiprināja, ka ir notiesāts ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020.gada 23.jūlija spriedumu, taču norādīja, ka kriminālprocesā liecības nesniedza un par notikušo nekādas ziņas sniegt nevar, jo neatceras. Pazīst /pers. B/, ir tikušies, attiecības normālas.

Tiesa atzīst, ka /pers. G/ tiesas izmeklēšanā nesniedza ziņas par faktiem, kas varētu tikt izmantotas /pers. B/ vainīguma pierādīšanā, savukārt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020.gada 23.jūlija spriedums nesatur ziņas par faktiem, kas norādītu uz /pers. B/ vainīgumu viņam inkriminētajās darbībās konkrētajā kriminālprocesā.

Ievērojot to, ka tiesa šajā lietā konstatējusi, ka prokurores norādītie pierādījumi apsūdzētā vainīgumam iegūti speciālā izmeklēšanas eksperimenta rezultātā; tiesa ar spriedumā norādītajiem argumentiem atzinusi, ka speciālais izmeklēšanas eksperiments veikts nelikumīgi; pierādījumi iegūti pārkāpjot kriminālprocesa pamatprincipus, kas noteikti Kriminālprocesa likuma 12. un 15.pantā; apsūdzētais iesaistīts viņam inkriminētajās darbībās ar /pers. E/ un policijas darbinieku sākotnējo, pret /pers. B/ vērsto iniciatīvu; lietā nav iegūti pierādījumi, kas ļautu atzīt par neticamām apsūdzētā liecības, kurās viņš norādīja, ka /pers. E/ viņu izprovocējis sagādāt 150 g marihuānas, tiesa atzīst, ka lietā veiktā speciālā izmeklēšanas eksperimenta situācija ir radīta uzkūdīšanas rezultātā. Tas savukārt nozīmē, ka tā rezultāti ir nepieļaujami un pierādīšanā neizmantojami, ievērojot Kriminālprocesa likuma 130.pantā un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā skaidri noteikto. No citiem avotiem iegūtu pietiekamu ziņu par faktiem, kas apstiprinātu apsūdzētā vainīgumu viņam celtajā apsūdzībās, lietā nav.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ piedalīšanās viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumos nav pierādīta un viņš atzīstams par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas un attaisnojams.

Izskatāmās lietas ietvaros ar Valsts policijas /struktūrvienības nosaukums/ /amats/ Valsts amatpersona 2018.gada 2.oktobra lēmumu /pers. B/ kā drošības līdzeklis piemērots – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē (*1.sējuma 53.lapa).* Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 526.panta pirmās daļas 2.punktam drošības līdzeklis ir atceļams.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmo daļu lietiskie pierādījumi –izpētes objektu iepakojumi aploksnē ar drošības uzlīmi [D17]? 0383182, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, izpētes objekti – nomazgājumi no /pers. B/ rokām, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem,– iznīcināmi.

Elektronisko dokumentu – CD disku aploksnē, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstāt glabāšanā pie krimināllietas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas un attaisnot.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē, – atcelt.

Lietiskos pierādījumus:

- izpētes objektu iepakojumus aploksnē ar drošības uzlīmi [D17]?0383182, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt;
- izpētes objektu – nomazgājumus no /pers. B/ rokām, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt.

Elektronisko dokumentu – CD disku aploksnē, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstāt glabāšanā pie krimināllietas.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2021.gada 29.novembra.

Tiesnese E.Turkopule